

Škola interiéru

Realita českého školství

Více než 30 % studentů, kteří absolvovali určitou formu individuálně zaměřeného kurzu Designový maraton, byli lidé, kteří již prošli nějakým druhem vzdělávání v oblasti designu. Někteří za sebou měli krátkodobé takzvané „design kurzy“, někteří víceleté vzdělávání na VŠ (ing. arch. či projektant), nebo se ocitli v některé ze soukromých institucí, které často své studenty lákají na PAPÍR. Jednoduše: „Přihlaste se k nám do kurzu a získáte PAPÍR - ten kýžený a nádherný certifikát.“ :-/

Každému, kdo se rozhoduje, jaký kurz či školu zaměřenou na design si vybrat, radím, aby si vybíral mimo jiné i podle kvality práce vyučujících, přednášejících či majitelů. Člověk, který si tyto školy prolustruje tímto sítem, zjistí, že se jedná buď o „akademiky“, kteří si o designu načetli v knížkách, anebo o rádobydesignéry, kteří nevykonávají praxi designéra (nechci paušalizovat, jsou samozřejmě i výjimky).

Proč se tedy k nám do Školy interiéru hlásí studenti z těchto drahých škol či kurzů?

Proč se tito absolventi jiných kurzů vše potřebné nenaučili v dané škole či na kurzu, který si zaplatili?

Proč nerozumějí rozdíl mezi laminem a laminátem a nerozeznají základní materiály pro výrobu nábytku (DTD, LTD, MDF, HDF)?

Proč neznají základní ergonomická pravidla?

Když už tedy absolventi nějaké jiné designové školy či kurzu dostali ten kýžený „papír“, proč nevědí, jaký „papír“ mají oni sami připravit pro jednotlivé profesanty (rozvody elektroinstalace, vody, spárořezy, nábytek), aby byl jejich projekt (návrh, záměr) realizovatelný?

Odpovědí je několik, souvisejí se stavem českého školství (potažmo se stavem MŠMT) a s procesem schvalování akreditací takových kurzů, které lektorují přednášející bez potřebné praxe a vzdělání. Více se dočtete na další straně.

Zde jen stručný výčet reálných příkladů vyučování na ostatních školách/ kurzech:

1. Školu s akreditací „profesní kvalifikace“ provozuje pan projektant, který de facto nemá s interiérovým designem nic společného (na ČVUT se design obecně nevyučuje, maximálně 2 přednášky „z rychlíku“) a jeho realizace interiérů dohledatelné na webu jsou bohužel tristní. Na svém webu zaručuje studentům takzvanou „státní zkoušku“ s přísedícími. Od jeho studentů se však dozvíte, že žádní přísedící neexistují, státní zkouška nemá parametry státní zkoušky a ročníková práce (byť stostránková) je tak špatná a chybová, že podle ní nelze realizovat moderní a nadčasový interiér.

Bohužel, majitel školy, pan projektant, neuznává ve 21. století moderní postupy navrhování interiérů a fotorealistickej vizualizace. Nejráději by své absolventy trápil u kreslicího prkna jako v 70. letech minulého století. Cituji z článku, který pan projektant poslal do časopisu Interiéry, číslo 1/2019, název článku „Dobrý sluha, ale zlý pán – 3D vizualizace a interiér“: „... vizualizace, tak jak ji známe, je pro komplexní návrh interiéru skvělým marketingovým nástrojem, ovšem ZHOUBOU pro kvalitní a odborný návrh a HROZBOU pro osobu designéra vůbec.... ..Na úrovni klienta pomocí vizualizace designér prezentuje NEREÁLNOU SKUTEČNOST, zákazník tuto vizi pojme za realitu, během času návrhu a realizace pojme tento obraz za svůj, přijme ho, těší se na něj, a výsledek realizace jej pak zklame. Ne snad proto, že by byl horší, ale protože je jiný – nespínil očekávání vybudované na základě LŽI vizualizace a s dlouhodobým ztotožňováním se s touto LŽI.... .. už to mastím hlava nehlava, realita nerealita, hlavně rychle a pro mne levně. Že klamu sám sebe, a tím i klienta? Že nemám jakýkoliv prostor k osobnímu růstu ve vnímání prostoru a fixuji si modely vlastní představitosti, které se skutečností nemají nic společného? Ale pozor, žák či frekventant často netuší tu ZRADU na jeho jednání, neboť UČITEL JE TOU ZRADOU!“

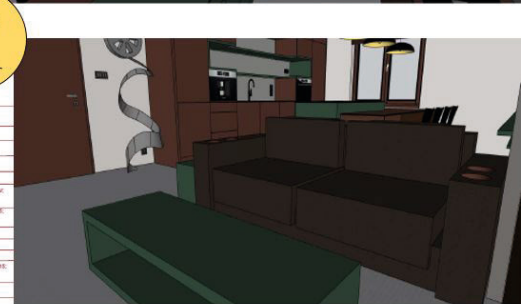
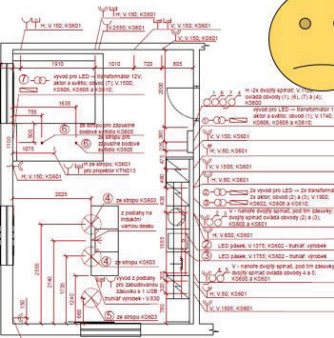
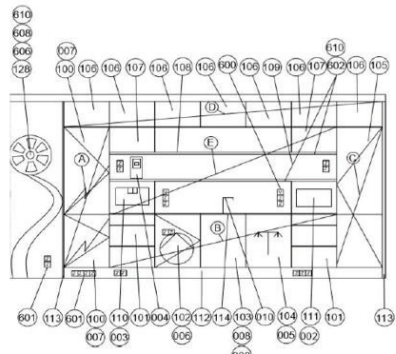
Kvůli tomuto článku jsem obeslala pana projektanta s tím, že mu nerozumím a potřebuji jeho výroky vysvětlit, zda jsou míněně vážně a zda jsme tedy my, lektori ve Škole interiéru dle jeho pojetí zrádci, když učíme fotorealistickej vizualizace. Bohužel se neozval. Ve Škole interiéru učíme v nastavbových kurzech fotorealistickej vizualizace a klademe velký důraz na to, aby byly za každých okolností v souladu s realitou, to znamená, že je pro naše vyučující lektory naprosto zásadní, aby byl návrh realizovatelný.

Část závěrečného projektu z **JINÉ ŠKOLY**, která nabízí akreditované kurzy designu se státní zkouškou. Ač se výstup tváří profesionálně, v projektu je spousta chyb, které lektor v dané škole neopavil, zřejmě proto, že výstupu neporozuměl. Rozvody elektrika jsou navrženy velmi nevhodně, přesto tento projekt v jiné škole, která nabízí certifikaci, prošel. **V naší Škole interiéru by takový projekt neprošel.**

Barevné provedení a základní rozměry A-E:

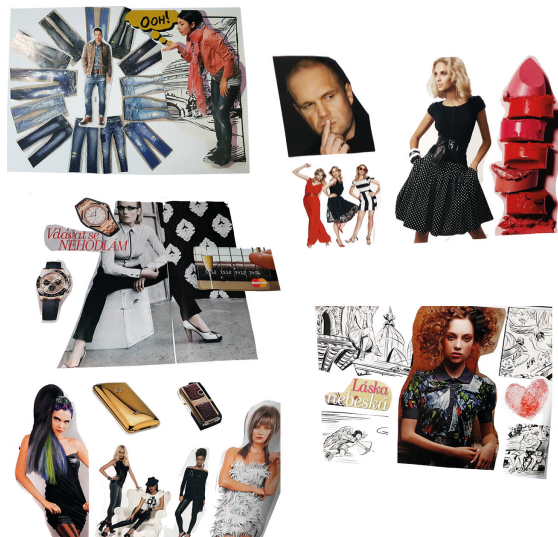
POUČKA/PROČET	OBECNĚ	CELKOVÝ ROZMĚR (mm)	MATERIÁL KORPUS	MATERIÁL DVÍŘKA
100	1	šedí pro vertikální	600 x 1990 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
101	2	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
102	1	šedý pro horizontální	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
103	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
104	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
105	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
106	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
107	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
108	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
109	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
110	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
111	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
112	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
113	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
114	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
115	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
116	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
117	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
118	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
119	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070
120	1	šedý	600 x 750 x 600	ULB18 579, 18 mm, C-0101818 579, 18 mm, HPC 070

2. Drahé kurzy nabízí i paní, která si před 20 lety udělala nějaký kurz v zahraničí, ale navrhováním interiérů se sama neživí a její práce z oblasti interiérového designu se na webu nedají dohledat.
3. Samotnou kapitolou jsou online kurzy. Nemůžeme pochopit, jak je někdo schopen naučit základy interiérového designu na dálku. Natož vysvětlit modelovací program správně a předat informace o materiálech používaných v interiéru (např. lamináty, lamina, dibondové desky, kompozity, atd.). Takto prostě nelze odpovědně učit. V našich kurzech si studenti všechno „osahají“ a dostanou i velké množství reálných vzorků materiálů pro úspěšný rozjezd praxe. Jeden z těchto online kurzů vede paní bez jakéhokoliv vzdělání a praxe v interiérovém designu. Její práci (nějaký její vlastní návrh interiérového designu) na internetu tedy nedohledáte. A pokud kurz absolvujete, tak zjistíte, že na kurzu, který je koncipován jako pětíměsíční, ve skutečnosti s paní přednášející strávíte během 7 online webinarů pouze 7 hodin a zbytek zaplaceného vzdělání si musíte sami googlovat a sami se učit modelovací program pomocí tutoriálů na YouTube, abyste se alespoň naučili něco málo (bohužel i tak se to naučíte špatně). To vše za částku téměř 35 tisíc korun. Některé absolventky online kurzu, které bohužel „vyhodily“ 35 tisíc z okna a poté se přihlásily do naší Školy interiéru nám sdělily, že koncept a obsah učiva tato paní převzala od jedné vlogerky z USA. Bohužel, paní tyto základy designu vyučuje velmi špatně, podle nesmyslných pouček. Toto si dovolujeme tvrdit dle chybných a nekvalitních výstupů jejich online studentek, které nám práce z online kurzu předložily.

Co je však nejvíce tristní je fakt, že se několik absolventek de facto sedmihodinového kurzu živí jako designérky (a jejich práce tomu bohužel odpovídá).

4. Dalším typem kurzu je „pojďme na kávičko, odpočihneme si od dětí a manžela a přitom si vystřihneme pár modelů a modelek z Burdy“ - viz obrázky výstupů, které nám poslala bývalá absolventka tohoto kurzu, která se poté přihlásila do Školy interiéru na individuální kurz Designový maraton, aby se něco naučila. Protože předchozí kurz, který si u zmíněné paní zaplatila, byl velmi neprofesionální. Výstupy studentů jsou de facto vystřihovánky ze starých čísel Burdy (dokonce na webu této školy-neškoly je prezentační video, jak si účastnice kurzu z Burdy vystřihují!). Na tomto nekvalitním kurzu se sice dozvíte i něco málo o modelovacím programu SketchUp, ale absolventky nevědí, proč k sobě řadí jednotlivé věci. Lektorka je nabádá, aby účastnice kurzu udělaly co nejvíce návrhů a neřešily, zda jsou návrhy realizovatelné a zda se vůbec budou realizovat. Nejvíce zarážející na celé věci je fakt, že se najdou dámy, které se na kurz „vystřihování modelek a modelů ze starých čísel Burdy“ za cenu 50 tisíc korun dobrovolně přihlásí. :-)

Kurz je koncipovaný jako tříměsíční, ve skutečnosti se jedná o 6 víkendových sezení u kávičky a s Burdou v ruce. Bohužel, tento kurz je akreditovaný MŠMT, přitom akreditaci porušuje. Z lektorského sboru, který je uveden na webu, v realitě na kurzu téměř nikoho neuvidíte. Akreditace byla udělena stylem „papír snese všechno“. Toto si dovoluujeme tvrdit z toho důvodu, že se k nám do Školy interiéru přihlásilo několik absolventek tohoto vystřihovacího kurzu, které nás o neprofesionalitě kurzu informovaly. Opět je tristní, že se některé absolventky tohoto vystřihovacího kurzu živí jako designérky (a jejich práce tomu bohužel odpovídá)

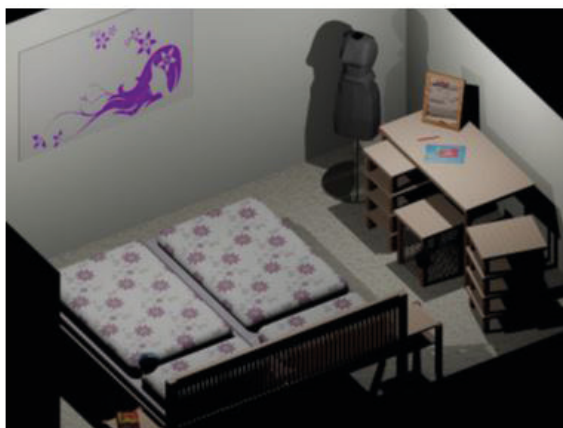
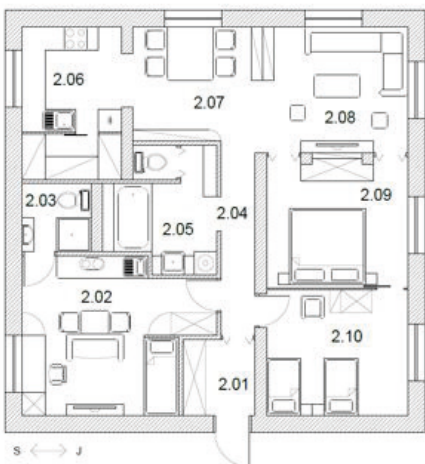
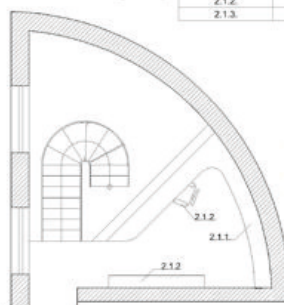
5. Další skupinou jsou střední školy zaměřené na výuku designu. Mohla bych o tom psát statě. Na těchto školách obvykle nevyučují designéři, ale pedagogové, kteří vystudovali obor výtvarná výchova. Proto tuto učitelé neumějí nebo ani nechtějí rozeznat dobrou práci od špatné. Setkala jsem se se středoškolkou z designových škol, kde se na hodinách designové školy vyučovalo, jak ušít jehelníček. Opravdu. Také jsem byla svědkem, kdy škola požadovala po mé studentce středoškolačce odevzdat závěrečnou práci nakreslenou v ruce, protože její střední škola nebyla příznivcem výuky modelování interiéru v počítači (nikdo to tam totiž neuměl a já to studentku v rámci praxe naučila). Zástupce ředitele jiné vyšší odborné školy zaměřené na design mi osobně sdělil, že se s ostatními kantory na té dané škole dohodli, že budou žákům dávat jen jedničky a dvojky, aby jejich škola nebyla mezi lidmi považována za přísnou, protože jinak by se k nim prý nikdo nepřihlásil a škola je placena z MŠMT podle počtu přihlášených žáků. Je to opravdu smutný příběh českého školství a celého nastavení MŠMT.

Část ročníkové práce z **JINÉ ŠKOLY** (státní VOŠ), která nabízí studium zakončené titulem **DiS.** (diplomovaný specialista v oboru interiérový design). V projektu je spousta chyb, které učitel v dané škole neopravil, protože sám učitel není interiérový designér, ale **POUZE učitel, který nenavrhuje interiéry. V naší škole interiéru by takový projekt neprošel!**

Pracovna

Zařizovací Prvky - Pracovna		
Číslo	Název	Kusů
2.1.1.	Speciální stůl	1
2.1.2.	Židle	1
2.1.3.	Polohky	4

Ukázky prací studentů z jiných škol zaměřených na výuku interiérového designu. Tito studenti se po absolvování takové školy přihlásili do Školy interiéru na některý z kurzů Designový maraton, aby se zdokonalili, protože předchozí vzdělání v oboru design jim bohužel nedalo to, co je třeba pro praxi interiérového designéra.

